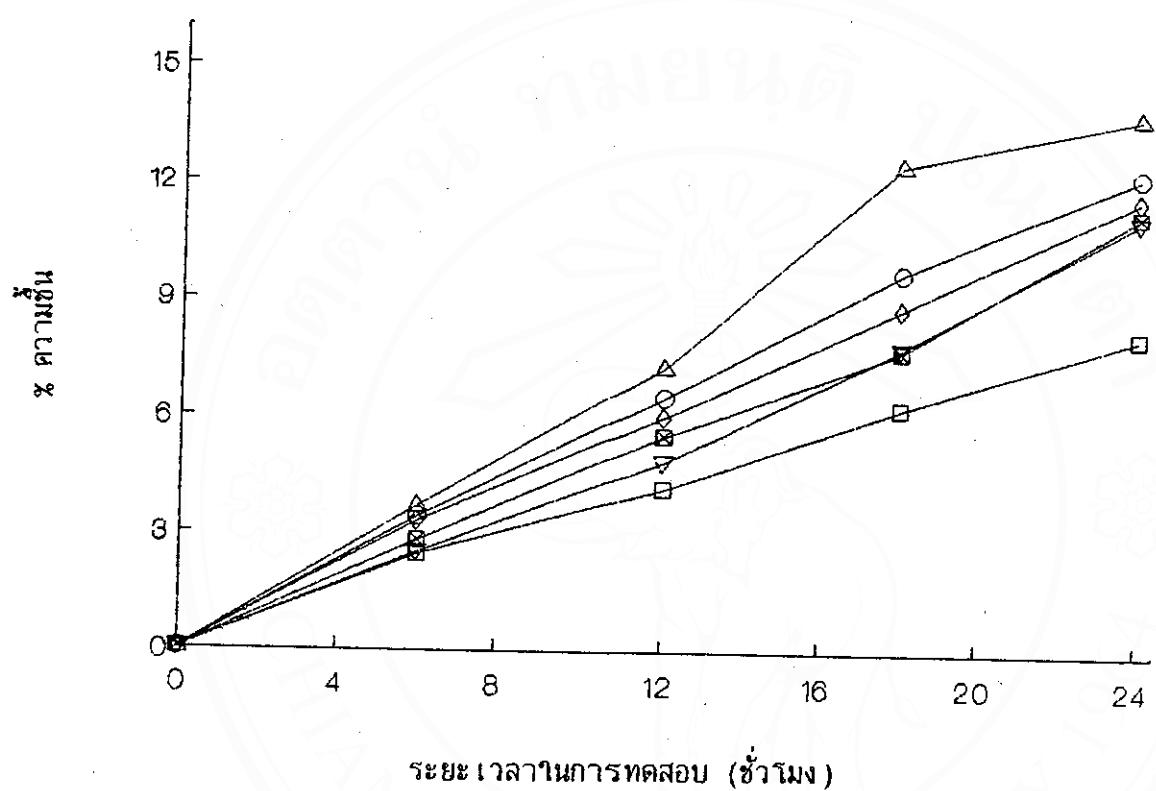

วิธีการทดลอง

ก่อนการทดลองทำการทดสอบความสามารถในการดูดความชื้นของวัสดุด้วยความชื้นชนิดต่าง ๆ ที่จะใช้ในการทดลองนี้ โดยใช้วัสดุ ที่คาดว่าจะมีศักยภาพในการดูดความชื้น 6 ชนิด คือ ปลายข้าว ข้าวโพดอบ แป้งข้าวเจ้า ข้าวเก้าเกลบ ข้าวถ่าน และถ่านอบ ชีงจิณฑ์ และ พระพุทธ (2529) ได้แนะนำว่าข้าวค้าและข้าวโพดค้าเป็นวัสดุด้วยความชื้นในการเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์ได้อย่างดี นำวัสดุทั้ง 6 ชนิดไปอบให้แห้งที่อุณหภูมิ 80°C เวลานาน 72 ชั่วโมง เพื่อนำวัสดุด้วยความชื้นแห้งสนิท จากนั้นนำไปทดสอบความสามารถในการดูดความชื้นโดยนำไปไว้ในสภาวะที่มีความชื้นล้มเหลว 100 % แล้วทำการทดสอบการเปลี่ยนแปลงความชื้นของวัสดุทั้ง 6 ชนิดทุก ๆ 6 ชั่วโมง ในระยะเวลา 24 ชั่วโมง ซึ่งพบว่า ความสามารถในการดูดความชื้นของแป้งข้าวเจ้าจะมีความสามารถในการดูดความชื้นดีที่สุด สำหรับปลายข้าว ข้าวโพดอบ ข้าวเก้าเกลบ และถ่านจะมีความสามารถในการดูดความชื้นใกล้เคียงกัน และมีประสิทธิภาพในการดูดความชื้นต่ำกว่าข้าวถ่าน ดังแสดงในรูปที่ 1

ดังนี้การทดลองนี้จึงเลือกใช้วัสดุ 5 ชนิด คือปลายข้าวอบ แป้งข้าวเจ้าอบ ข้าวโพดอบ ข้าวเก้าเกลบอบ และถ่านอบ เป็นวัสดุด้วยความชื้นในการเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์ ทั้งนี้คาดว่าเมื่อนำวัสดุด้วยความชื้นเหล่านี้ใส่ในภาชนะที่ปิดสนิท จะทำให้เมล็ดพันธุ์มีการถ่ายเทความชื้นกับวัสดุ เหล่านี้ที่อบให้แห้งแล้ว มีผลทำให้ความชื้นของ เมล็ดลดลงอยู่ในระดับที่ปลอดภัยตลอดระยะเวลาในการเก็บรักษา สำหรับปริมาณที่จะใช้ในการทดลองการเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์ก้าวเหลือนี้จะใช้ในอัตรา 10, 20 และ 30 % โดยปริมาตรของภาชนะบรรจุ ทั้งนี้เพื่อระบุว่าจากการทดลองของ จิณฑ์ และพระพุทธ (2529) พบว่าการใช้ข้าวค้า หรือข้าวโพดค้า ในอัตรา 25 และ 100 % โดยน้ำหนัก สามารถเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์ก้าวเหลือได้คงคุณภาพอยู่ได้นาน 12 เดือน ดังนั้น ถ้าลดปริมาณการใช้วัสดุด้วยความชื้นลงต่ำกว่านี้ นอกจากจะเป็นการลดปริมาณการใช้วัสดุด้วยความชื้นโดยตรงแล้ว ยังเป็นการเพิ่มปริมาณพื้นที่ในการเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์ได้เพิ่มมากขึ้นอีกด้วย โดยที่การใช้วัสดุด้วยความชื้นที่ลดลงนี้ยังคงช่วยทำให้ความชื้นของ เมล็ดพันธุ์ลดลงอยู่ในระดับที่ปลอดภัยต่อการเก็บรักษาในภาชนะบรรจุ

รูปที่ 1 แสดงความสามารถในการลดความชื้นของวัสดุดูดความชื้น 6 ชนิด

△—△ แบบแขวน
 ○—○ เตาอบ
 ◇—◇ แดด
 ■—■ ลมร้อน
 ▽—▽ ไอน้ำ
 □—□ ลม

เมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองที่ใช้ในการทดลองนี้ใช้พันธุ์ สจ.5 ซึ่งเป็นเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองที่ได้จากการผลิตของเกษตรกรหนึ่งรายที่ปลูกงานชาวนาและทำการผลิตได้รับความเอาใจใส่ดูแล ปฏิบัติอย่างดีกับความหลังวิชา ซึ่งเป็นพืชที่รับน้ำของโรคและการลบรากษานามแพร่แฝง ด้วยลักษณะพืช ลำต้นสัมภាពน ลำเกียง แม้แต่ จังหวัดเชียงใหม่ ที่นี่เพื่อต้องการที่จะจัดความแตกต่างคุณภาพเมล็ดพันธุ์ของเมล็ดต่าง กองกัน ที่อาจจะมีผลกระทบต่อความสามารถในการเก็บรักษาได้ต่างกัน นอกจากนี้แล้วยังได้ ควบคุมปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจจะมีผลต่อคุณภาพของ เมล็ดพันธุ์ ก่อนที่จะนำไปเก็บรักษา ทำการนวด เมล็ดพันธุ์โดยใช้เครื่องนวด ขณะที่เมล็ดมีความชื้น 18.08% โดยใช้ความเร็วรอบของเครื่อง 470 รอบต่อนาที (RPM) นำเมล็ดพันธุ์มาทำความสะอาดด้วยการผัดแล้วนำไปปลดความชื้นโดยใช้ ลมร้อน (Heated air dryer) เพื่อให้เมล็ดพันธุ์มีความชื้นประมาณ 9% ก่อนนำไปเก็บรักษา โดยใช้อุณหภูมิ 43 °C เวลานาน 6 ชั่วโมง

เมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองที่ลดความชื้นแล้วนำมาแบ่งออกเป็น 196 ล้าน กองการบรรจุเมล็ด พันธุ์ในกระป่องทำการสุ่มเก็บตัวอย่าง เพื่อทดสอบคุณภาพเบื้องต้นก่อนการเก็บรักษา จากนั้นบรรจุ ในกระป่องอยู่ในเยียบมีน้ำตาลเต้าเจ้าคุณภาพดี 6 ผ้า สูง 7 ผ้า (ปริมาตร 198 ลบ.นิ้ว) ในขณะเดียวกันบรรจุวัสดุดัดความชื้นลงไปด้วย ตามชนิด และอัตราที่กำหนดดังนี้

1. ไม่ใส่สัดส่วนความชื้น (Control)
2. ปลายข้าวอบ 10 % โดยปริมาตร
3. ปลายข้าวอบ 20 % โดยปริมาตร
4. ปลายข้าวอบ 30 % โดยปริมาตร
5. แบ้งข้าวเจ้าอบ 10 % โดยปริมาตร
6. แบ้งข้าวเจ้าอบ 20 % โดยปริมาตร
7. แบ้งข้าวเจ้าอบ 30 % โดยปริมาตร
8. ข้าวโพดอบ 10 % โดยปริมาตร
9. ข้าวโพดอบ 20 % โดยปริมาตร
10. ข้าวโพดอบ 30 % โดยปริมาตร
11. ข้าวเก้าแกลอบ 10 % โดยปริมาตร

12. ข้าวเก้าแกลขอบ	20 % โดยปริมาตร
13. ข้าวเก้าแกลขอบ	30 % โดยปริมาตร
14. ถ่านเบดอบ	10 % โดยปริมาตร
15. ถ่านบดอบ	20 % โดยปริมาตร
16. ถ่านบดอบ	30 % โดยปริมาตร

วัดดูความชื้นทั้ง 5 ชนิด ซึ่งอบให้แห้งที่อุณหภูมิ 80°C เวลา 72 ชั่วโมง และบรรจุในปีกที่ปิดสนิทเพื่อบังกันการถ่ายเทความชื้นต่อไป วิธีเย็นก่อนที่จะนำไปบรรจุในกระป๋อง ซึ่งการบรรจุน้ำจะให้วัดดูความชื้นอยู่บริเวณล่างสุด กลาง และบนสุดของกระป๋อง สลับกับการบรรจุเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลือง เสร็จแล้วปิดผนึกฝากระป๋อง โดยเครื่องที่ภาควิชาชีวเคมีศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ลักษณะกระป๋องที่เก็บรักษาแสดงดังรูปที่ 7

นำเมล็ดพันธุ์ที่บรรจุกระป๋อง เรียบร้อยแล้วเก็บรักษาไว้ในห้องปฏิบัติการ เมล็ดพันธุ์ภาควิชาพืชไร่ คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยเก็บรักษาไว้นาน 8 เดือน และทำการสุ่มตัวอย่างทดสอบทุก ๆ 2 เดือน เป็นจำนวน 5 ครั้ง คือ 0, (ก่อนการเก็บรักษา) 2, 4, 6 และ 8 เดือนหลังการเก็บรักษา ตัวอย่างที่สุ่มมาได้จะลดตัวอย่างโดยใช้เครื่อง Conical Divider แล้วนำตัวอย่าง เมล็ดพันธุ์ที่ลดขนาดแล้ว ก่อนการเก็บรักษา และระหว่างการเก็บรักษา มาทดสอบดังนี้

1. การทดสอบความชื้นของเมล็ด (Determination of seed moisture content)

โดยใช้วิธี Air-oven method โดยการอบที่อุณหภูมิ 103°C เป็นเวลา 17 ชั่วโมง (ISTA, 1976) เบอร์เซนต์ความชื้นของเมล็ดจะคิดเป็นเบอร์เซนต์โดยน้ำหนักสด (Wet weight basis) โดยใช้สูตรต่อไปนี้

$$\% \text{ ความชื้นของเมล็ด} = \frac{(m_2 - m_3) \times 100}{(m_2 - m_1)}$$

- ชื่อ m_1 คือ น้ำหนักก้อนเมล็ดเป็นกรัมของถัวยและพาบิด
 ชื่อ m_2 คือ น้ำหนักเป็นกรัมของถัวย พาบิด และเมล็ดก่อนอบ
 ชื่อ m_3 คือ น้ำหนักเป็นกรัมของถัวย พาบิด และเมล็ดหลังอบ

2. การทดสอบความออกมาตรฐาน (Standard germination test)

โดยวิธีเพาะ เมล็ดถัวเหลืองจำนวน 50 เมล็ด ต่อชาม ในกระดาษเพาะแบบม้วน (Rolled towel paper) ที่อุณหภูมิ 25°C ประมาณ 5 และ 8 วันหลังการเพาะ (ISTA, 1976)

3. การทดสอบความแข็งแรงของเมล็ดพันธุ์ (Seed vigor test) ประกอบด้วย

3.1 การทดสอบการเร่งอายุ (Accelerated aging test)

นำเมล็ดที่ใช้ทดสอบมาล้างในขวดเร่งอายุ ที่มีอุณหภูมิ 41°C และความชื้นสัมพัทธ์ 100 % เวลา 96 ชั่วโมง (Delouche and Baskin, 1973) จากนั้นนำเมล็ดมาทดสอบความออกโดยเพาะ เมล็ด 50 เมล็ดต่อชาม ในกระดาษม้วนที่อุณหภูมิ 25°C ทำการประมาณ ผลครั้งเดียวเมื่อเพาะ เมล็ดครบ 4 วัน

3.2 อัตราการเจริญเติบโตของต้นอ่อน (Seedling growth rate, SGR)

เพาะ เมล็ด 50 เมล็ดต่อชาม แยกละ 25 เมล็ด ในกระดาษเพาะแบบม้วน เก็บไว้ในตู้เพาะที่มีอุณหภูมิ 25°C เวลานาน 7 วัน จากนั้นนับความงอกเจพาะต้นอ่อนปกติ (Normal seedling) แล้วนำไปป้อนเพื่อหนาน้ำหนักแห้งที่อุณหภูมิ 80°C เวลา 24 ชั่วโมง (นงลักษณ์, 2528) แล้วคำนวณหาอัตราการเจริญเติบโตของต้นอ่อนจากสูตร

$$\text{SGR} = \frac{\text{น้ำหนักแห้งของต้นอ่อนปกติ (มิลลิกรัม)}}{\text{จำนวนความงอกของต้นอ่อนปกติ (ต้น)}}$$

3.3 การทดสอบค่าการนำไฟฟ้า (Electrical conductivity test)

นำเมล็ดพันธุ์จำนวน 25 เมล็ดต่อช้ำ ซึ่งน้ำหนักมีหน่วยเป็นกรัม แล้วนำไปแช่ในน้ำกลั่นบริสุทธิ์ 75 มิลลิลิตร เวลานาน 24 ชั่วโมงจากนั้นrinน้ำที่ได้จากการแช่เมล็ด มาวัดค่าการนำไฟฟ้าด้วยเครื่อง Conductivity bridgemodel 31 มีหน่วยเป็น ไมโครมอล (micromhos) รายงานผลการทดสอบการนำไฟฟ้ามีหน่วยเป็นไมโครมอลต่อกรัม

นำผลการทดลองที่ได้มารวเคราะห์ทางสถิติ ซึ่งในการทดลองนี้จะวางแผนทดลองแบบ 16×5 Factorial ใน CRD (Completely Randomized Design) ทำ 3 ช้ำ โดยมีบัวจัจย์แรกคือ การเก็บรักษาโดยใช้วัสดุดูดความชื้น 5 ชนิดนอตราชีที่แตกต่างกันและการเก็บรักษาโดยไม่ใส่วัสดุดูดความชื้น รวมทั้งหมด 16 วิธีการ และปัจจัยที่สองคือ ระยะเวลาการเก็บรักษานาน 0, 2, 4, 6 และ 8 เดือน ทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยวิธี HSD (Honestly Significant Difference) นอกจากนี้แล้ว ยังทำการทดสอบลหสัมพันธ์อย่างง่าย (Simple correlation) ของการทดลองความชื้น ความชอก และความแข็งแรงของเมล็ดพันธุ์